

6.36x14.36	1	עמוד 13	הארץ - כותרת	16/07/2018	64388086-3
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונות - 80790					

מכתבים למערכת הארץ

איפה הרצל

בתגובה על "מדינה אחת, קול אחד" מאת גדעון לוי ("הארץ", 8.7)

במאמר "מדינה אחת, קול אחד" מנסה גדעון לוי, ולא בפעם הראשונה, לגרום לשמאל להפסיק לטיח ולהסתכל בעיניים פקוחות במפלצת ששמה ציונות, שצמחה כאן ואינה מאפשרת דיון ענייני בלי שהכותב יוקע אל מחוץ לגדר אפשר להניח, שגם מאמר זה ייתקל בשתיקה והתעלמות, כשרבים בשמאל אינם מבינים אפילו במה מדובר. אנשי השמאל ימשיכו בניסיונותיהם לכסות בשכבת טיח דקה את התהום שנפערה בתפישתם האידיאולוגית – העיקר לא להודות, שהציונות שנוצרה כאן רקובה מן היסוד והדבר היחיד שנוותר לעשות הוא להתנער ממנה. דרושה קטסטרופה טוטלית כדי לגרום למציאות לחזור פנימה. לא המחנה הציוני וגם לא מרצ יכולים להתנכר לרעיון הציוני.

דרך ארוכה עברה הציונות מ"מדינת היהודים" של הרצל עד לציונות של מועצת יש"ע. הציונות הגזענית והכוחנית ההולכת ומבשילה כאן היא תוצאה של קונפליקט בלתי פתיר בין יהדות למדינה. היהדות (כולל החילונית) אינה יכולה להסכים למדינה ריבונית, שחוקיה יגברו על קולם של הרבנים. מוכן שיש בטענה הזאת הרבה נקודות להוכיח, אבל הדיון אפילו לא יתחיל, והקוראים ימהרו לטאטא את הטענה מתחת לשטיח.

לצערי, איני שותף לדעתו של לוי, שאם ישראל תוכרז כמדינת כל אזרחיה ואפילו תוכרז כחילונית, ייפתרו בעיותיה. עדיין יידרש מאמץ אדיר להוציא מלב אזרחיה היהודים את הגזענות וההתנשאות הנטועות עמוק כל כך בתרבות היהודית. אבל את זה נשאר לאחר כך.

ספי ליפקין, תל אביב